

Про те, як добре довіряти Господу всі свої вчинки

В четвер, коли читаються слова з Євангелії: "Похилившись заглянула до гробу і побачила двох ангелів. "Свята Гертруда сказала до Ісуса: "Де знаходиться Господи, гріб до якого я могла б заглянути, щоб знайти радість і потіху?" Ісус показав їй Рану Свого Боку. Вона заглянула туди і побачила замість ангелів два речення скеровані до неї. Перша була така: "Ніколи не зможеш розлучитись зі Мною", а інша говорила; "Всі твої вчинки подобаються Мені в спосіб досконалий". Свята надзвичайно здивувалась і запитала, як це може бути, адже почувалась дуже не досконалою у всьому. Жодній людині на землі не могли б подобатись її вчинки з огляду на укріті вади, які часто в собі спостерігала. Як же вони можуть подобатись Його найяснішому пізнанню, яке бачить наче тисячі вад там, де сліпота людини зауважить заледве одну. Господь пояснив їй так: "Наприклад, ти тримаєш в руці якусь річ. Якщо б могла з легкістю її удосконалити так, щоб усім сподобалась, і знала як це зробити, до того ж, мала добру волю, то напевно не занедбала б нічого, щоб це вчинити. Також і Я, всі вчинки які ти Мені довірила тримаю в Моїй руці. Тому радію в Моїй доброті так вдосконалюючи всі твої вчинки, щоб могли подобатись і Мені і всім мешканцям неба."

Про удари Серця Господа Ісуса

Коли свята Гертруда побачила, як сестри йшли слухати проповідь зажурилась і сказала Ісусові: "Ти знаєш Господи, що всім серцем хотіла б теж послухати проповідь, але мене стримує хвороба. " Ісус їй відповів: "Чи хочеш, щоб Я тобі її сказав?" "З великою радістю послухаю Господи" – відповіла свята Гертруда. Тоді Господь притулив її до Свого Серця так, що її серце відчувало биття Його святого Серця. Коли її душа відпочивала, занурена в солодкій красі, почувла два незвичайно прекрасні удари Божого Серця. І промовив Ісус так: "Кожен з цих ударів трьома способами спричиняються до спасіння людства. Перший удар приносить спасіння грішникам, другий - справедливим. Першим ударом звертаюсь невтомно до Бога Отця, що поєднати з Ним грішників і прихилити до милосердя. Далі, звертаюсь до всіх святих, щоб через Мою братерську вірність усправедливити перед ними грішника і схилити їх до молитви за нього. Врешті промовляю до самого грішника, щоб розбудити в ньому скруху і очікую його навернення з невимовною любов'ю."

Другим ударом Мого Серця спочатку звертаюсь до Бога Отця, щоб разом зі Мною тішився, з плодів відкуплення, які зродила Моя пролита кров для справедливих. Тепер можу радіти, знаходячи в їх серцях правдиву розкіш. Знову звертаюсь до всього війська небесного, щоб прославляли прекрасне життя справедливих і дякували Мені за всі добродійства, які Я вчинив для людей, а також за ті які ще Маю учинити. Врешті, звертаюсь до справедливих, промовляю до них з чулістю в різний спосіб і заохочую, щоб зростали в чеснотах з дня на день, з години на годину. І так, як виконання якоїсь праці не стримує людського серця, але мусить воно завжди бити у властивому ритмі, так розпорядження, керування небом, землею і усім всесвітом, не може затримати чи сповільнити цих двох ударів Мого Божественного Серця аж до кінця світу."

Про святого Йоана Хрестителя

В день святого Йоана Хрестителя свята Гертруда з глибокою побожністю співала Утреню. Явився їй святий Йоан, що стояв перед тронем слави Царя небес. Був він захоплюючої краси, в розквіті молодості і променів з нього особливий привілей його гідності. Адже став він гідний, щоб охрестити Спасителя. Бути Його попередником, вказувати на Нього, а також отримав інші подібні привілеї. Коли свята так вдивлялась в побачене, то зауважила, що на образах Йоана часто малювали аскетичним старцем. Святий Йоан їй пояснив, що це теж постійно збільшує його славу в небі.

Художники не без рації малюють його старцем, а власне тому, що він мав міцну постанову, щоб з любові до Господа вірно боротись з всякою несправедливістю. Всім своїм життям прагнув осягнути найвищу досконалість аж до старості віддаючи на це всі свої сили та здібності. А так, як закінчив життя дотримуючись вірно цієї постанови, той отримав власне таку нагороду. Свята Гертруда запитала чи заслуги святого Йоана Хрестителя збільшуються завдяки тому, що мав справедливих і гідних пошани батьків. Святий відповів: "Завдяки тому, що мав справедливих батьків, отримав добре виховання, щоб завжди шукати справедливості. Це утвердило мою славу, подібно як трон поставлений на красиві колони. А те, що вони згідно оцінки людей, були гідні пошани, чи багаті, чи шляхетні, спричинилось до збільшення моєї слави лише в тій мірі, в якій я погордував тим усім. Більшої слави досвідчую в тій мірі, в якій солдат переможець, повертаючись з битви, пам'ятає, скільки разів йому вдалось уникнути підступності ворога."

В часі Святого Причастя Свята Гертруда побачила, що на шатах святого Йоана Хрестителя були золоті візерунки ягнят, а було їх стільки скільки вірних прийняло Причастя на пам'ять про Його народження. Святий молився за всіх, хто прийшов на Святу Літургію, щоб пошанувати пам'ять Святого. Він випрошував для них ту заслугу, яку сам отримав завдяки своїй вірній праці навертаючи людей до Бога.

Про благодаті, які отримує кожен хто приймає Пресвяте Тіло Христа

Певного разу, свята Гертруда в часі святої Служби Божої в хвилині піднесення Пресвятих Дарів, пожертвувала Богу Отцю Найсвятішу Гостію як найгідніше винагородження за всі свої гріхи та занедбання. Зрозуміла тоді, що її душа в тій же хвилі стала перед Маєстатом Божим і була прийнята з такою ж любов'ю як Ісус Христос – краса і образ Божої слави. Агнець Божий, який в тій самій годині жертвував Себе Богу Отцю на вівтарі за спасіння світу.

Бог Отець взяв святу, очищену від усякого гріха і непорочну завдяки Людській особі Ісуса Христа, досконалу невинність, а через його найдосконаліше Божество – багато оздоблену всякими чеснотами, якими прославлене Божество променіло через Його Найсвятішу людську Особу. Похилившись в глибокому поклоніні складала Господу щире подяку за Божу доброту. Дано їй було зрозуміти, що кожного разу, коли хтось побожно переживає святу Божу Жертву, скеровуючи свою ду-

шу до Господа, який в цій хвилі в Святому Сакраменті Самого Себе жертвує на вівтарі для спасіння світу. Тоді Бог Отець дивиться на таку людину з такою любов'ю, як на жертву Пресвятої Гостії. Свята Гертруда запитала Господа: "Ісусе, якщо хтось попадає в гріх, чи одразу втрачає благодать, подібно до людини, яка осяяна яскравим сонцем ввійшовши до темного приміщення втрачає світло сонця?" "Ні" – відповів Господь, – "хоч гріх і кладе тінь на Боже пробачення, однак, любов Моя завжди зберігає в людині слід отриманого благословіння на життя вічне. Людина, помножує в собі це благословіння стільки раз, скільки старається з побожністю прийняти Пресвяті Дари."

На честь Преславної Трійці

В урочистість ясніючої і вічно спокійної Трійці свята Гертруда величала Господа словами, що лились з її серця: "Прославляю Тебе царственна, найпрекрасніша, найславніша, найшляхетніша, найсолодша, найласкавіша, вічно спокійна і невимовно прекрасна Трійце, Божество єдине і незмінне перед усіма віками, тепер і на віки." Пожертвувала свою молитву Богу, тоді Син явився їй в людській особі, в якій, як є сказано, менший від Отця. (Христос рівний Отцю божеством і менший Отця в людській подобі.)

Став Він перед обличчям гідної пошани Трійці в квітучій красі молодості прекрасним юнаком, а кожную частину Його тіла прикрашали квіти такої краси, що не можна їх було порівняти ні з чим видимим і матеріальним. Тобто, хоч людська малість сама в собі, не може наблизитись до не досяжної слави найпрекраснішої Трійці, то Ісус Христос, в людському тілі, приймає наші мізерні зусилля, ушляхетнює їх і чинить гідною цілопальною жертвою для найвищої і неподільної Трійці.

В часі Святої Меси свята Гертруда пожертвувала пресвяту гостію Тіла Господнього на винагородження Пресвятій Трійці за те, що дуже мало дякувала Господу за особливу благодать єдності і зажитості, через яку Бог особливо солодко притягував її душу до Себе. Жаліла глибоко, що не усувалася як належить від усіх справ зовнішніх, щоб тільки для Нього посвятити свій час і всю увагу. Молилась в часі цієї жертви з глибокою щирістю і прагнула сама витерпіти в собі наслідок тих занедбань, лиш щоб винагородити всяке зло яким образила Господа. Ласкавий Господь добру волю людини приймає як чин виконаний, власне через ту гостію в найдосконаліший спосіб виконував всі її прагнення. А Дух святий у всій повноті досконалості вступив на душу святої, еднаючись з нею нероздільно в тій пресвятій гостії ошчасливлюючи її.

Про пресолодке свято П'ятидесятниці

У святу Вігілію П'ятидесятниці, свята Гертруда молилась псалтир особливо побожно, щоб приготуватись на прийняття Святого Духа. Почула в глибині душі, як Господь говорить до неї: "Отримаєте міць Духа Святого, що зійде на вас." Задумуючись над цими словами, відчула надприродню радість і глибоку вдячність Господу, але одночасно досвідчила своєї слабкості і негідності, так великого дару. Зауважила, що роздуми над власною негідністю відкривали в її серці ущелину тим глибшу, чим більш безвартіснішою себе вважала. І тоді побачила, як з Серця Сина Божого, вла-

сне в ту ущелину почала спливати крапля по краплі пречиста смужка, що нагадувала мед. Вона переливаючись поволі до глибини тієї ущелини в її серці, наповнила його аж по берег. Зрозуміла, що це Дух Святий через Найсвятіше Серце Ісуса солодко вливається до вибраних сердець. Тоді Ісус, поблагословив Своєю божественною рукою цей переповнений келих її серця, так, як благословить джерело хрещення, щоб кожного разу, як душа в ньому зануриться, очищалася з усякого бруду і ставала для Нього ще милішою. Радіючи, що отримала благодать цього спасенного благословення, Свята Гертруда звернулася до Господа зі словами: "Ось, я, Господи, негідна грішниця, визнаю з болем, що нажаль, через людську слабкість, багаторазово грішила проти Твоєї Божої всемогутності.

Через брак знань, ображала Твою божественну мудрість, а також дратувала Твою незмірну доброту своєю негідністю. Ото ж, змилуйся наді мною, Отче милосердя і дай мені сили протистояти усьому, що Тобі не миле. В Своїй незглибимій мудрості дай мені обережно оминати все, що могло б уразити Твій чистий погляд в мені. В щедрій доброті Твоїй, уділи мені благодаті, щоб затопилась моя душа в Тобі з такою тривалою вірністю, щоб ніколи, навіть в найменшій мірі, не спротивилась Твоїй святій волі."

Коли так говорила, то здавалось, що Ісус занурив її в ту ущелину Божої благодаті, щоб наче відродити її на ново. По хвилі, виринула і стала біліша від снігу, очищена з усякої плями гріха. І такою стала перед Обличчям Божого Маєстату, довіряючись опіці всіх святих, так як ново охрещені довіряються опіці хресних батьків. Всі святі встали з радістю і пожертвували Господу свої заслуги на винагородження за всі її занедбаня і недосконалості. В тій же хвилі, була ними чудесно оздоблена. Господь, прийняв її ласкаво і поставив перед Собою. Його солодкий подих овівав її душу, а кожен подих її душі Він притягував до Себе. Ісус говорить до неї: "Ось розкіш, в якій знаходжу радість при дітях людських." Подих душі означав її добру волю, віддих Господа - ласкавість Божої доброти, з якою приймає добру волю душі.

На світанку, в часі Утренньої, почувала таку велику слабкість, що не могла вже довше на ній тривати. Почала жалітись перед Господом: "Яку честь і славу можеш Ти отримати Господи, якщо я негідна, лише так коротко можу брати участь в цій святій молитві?" Господь відповів їй: "Так як ти, речі духовні можеш зрозуміти тільки в порівнянні зі справами звичайного життя, то подумай, що відчуває закоханий, коли на радість свого серця виявляє чутливість своїй улюбленій лиш в одну ніч. А однак, закоханий ніколи не знайде так глибокого щастя в ніжності своєї улюбленої, яке Я знаходжу в кожній хоч найкоротшій хвилі, в якій мої вибрані жертвують Мені своє серце, щоб Я ними тішився."

Коли настав час Святого Причастя, відчула, як пресолодкий подих, що випливав з Господнього Тіла, огортав її і наповнював невимовною радістю. І зрозуміла, що це Господь в своїй доброті винагородив її горливу молитву про дари Святого Духа. Після Святого Причастя пожертвувала Богу Отцю найсвятіше життя Ісуса Христа, як винагородження за її власне життя, щоб її серце і душа стали ще більш гідним помешканням для Господа. Така молитва стала запрошенням для Святого Духа. Він як голуб, швидко спав на Пресвятий сакрамент зануруючись в Серці Ісуса. Коли почали співати гімн до Духа Святого, вона побачила Ісуса, що показував їй Своє Серце переповнене благо-

даттю. Вона похилилась в глибокому поклоні і віддала Господу всі свої змисли. Отримала обітницю, що всі її змисли будуть так переповнені світлом Божим, що й інші, через неї, будуть мати глибоке Боже світло в пізнанні Бога і розпалені любов'ю до Нього. Схилившись над нею Господь зложив на її душу солодкий поцілунок. Той поцілунок закритий її душу від усякої напасті неприятели. Під час того гімну відчувала глибоку насолоду в душі, і зрозуміла сказані на передодні слова: "Отримаєте міць Духа Святого, що зійде на вас."

Приготування до П'ятидесятниці

Свята Гертруда просила Господа щоб приготував її до гідного прийняття Святого Духа, особливо завдяки чотирьом чеснотам: чистоті серця, покорі, мирові та єдності. Коли промовляла слова молитви зауважила, що її серце стало біле як сніг. Коли благала про покору, то здавалось, що Господь готує в її душі ґрунт на прийняття Його дарів. Коли просила про дар миру побачила як Ісус оточує її серце наче золотим колом, проти напастей зі сторони неприятели. І сказала Господу: "Ісусе, боюсь, що швидко зруйную це коло миру, тому, що коли бачу щось, що спротивлюється Тобі, то не спроможна в жоден спосіб стриматись, щоб з поривчістю тому не протистояти. Ісус відповів: "Таке обурення не нищить миру, а скоріше озброює неугасимим промінням Духа Святого, щоб ще глибше запалити душу.

Свята просила Господа про згоду і єдність, що впливає з любові а Ісус огорнув її наче в плащ усіма дарами Духа святого. Вона ж боялася втратити цей плащ єдності через гостре протистояння особам ворожим монастирю. Ісус відповів їй: "Чеснота погідності не нищиться коли борешся з несправедливістю. Я Сам зцілюю серце роздерте горливістю про Мою славу". Свята зрозуміла, що коли хтось молиться про згадані чесноти на прийняття Духа Святого і старається над ними працювати з певністю отримає, що просить.

Урочистість Вознесіння Господнього

В Урочистість найрадіснішого Вознесіння Господнього Свята Гертруда намагалась виявити Ісусові найглибшу чулість особливо о дев'ятій годині. А Господь, оскільки був час святої Літургії, говорить їй: "Всі почуття твоєї чулої любові, які ти приготувала Мені на час Мого славного Вознесіння, склади Мені тепер. Знай, що відчуваю на ново найпрекраснішу радість Мого Вознесіння, кожного разу коли Маю прийти до тебе в оживляючому Сакраменті вівтаря. Вона ж запитала: "Навчи мене Ісусе, в який спосіб мені відбути процесію на Твою славу, щоб вшанувати той преславний похід, в якому Ти перед відходом до Отця, вивів своїх учнів до Витанії." Ісус пояснив: "Слово Витанія окреслює (дім послуху). Тобто, той жертвує Мені найславнішу і наймилішу процесію, хто шукає Мене в глибині своєї душі і віддає Мені всю свою волю. А особливо коли людина з глибокою увагою аналізує, в чому виконувала більше свою волю, а не Божу, щиро того жаліє і прагне ще з глибшою увагою шукати тільки Божу волю.

В часі Пресвятого Причастя, коли священник подавав їй Тіло Господа, почула слова: "Ось,

приходжу в цій хвилині до тебе, не тільки щоб з тобою попрощатись, але щоб забрати тебе з Собою і представити тебе Отцю."

Дух Божий відкрив їй, що Ісус прийшовши до душі в Сакраменті Тіла і Крові Своєї, притягує до Себе її прагнення і добру волю. Так як віск під притиском печатки відвзоровує на собі її зображення, Він показує Богу Отцю образ душі відтиснений в Нім Самім. Поєднавши її з Отцем Отримує для неї привілеї та благодаті. Свята Гертруда звернула до Господа молитви і прохання тих хто довірив їй свої прохання. Ці прохання наче оздобы, прикрасили Його Найсвятіші Рани, щоб засяяти в славі Його найдосконалішого Вознесіння. Побачила Ісуса, що прикрашений тими оздобами став перед Обличчям Отця. Предвічний Отець, всемогутньою силою Свого Божества притягнув до Себе всі ті оздобы свого Єдинородного Сина пожертвувані Йому з доброї волі від Його вибраних. В тій хвилі, вилився з них предивний блиск на трони слави приготовлені від віку для осіб, які заносили ті молитви. Коли по земному паломництві прийдуть до Царства, будуть оточені незвичайною красою слави того блиску.

О дев'ятій годині, свята Гертруда в благоговійній молитві всю свою увагу зосередила на Вознесінні Господа, що власне цю мить освятив Своім славним Вознесінням. Побачила в тій же хвилі Ісуса, найпрекраснішого з синів людських, одягненого в зелену туніку і рожевий плащ. Зелена туніка окреслювала свіжу міць і повноту всіх чеснот. Найвища досконалість засадила і зростила їх в Найсвятішій людській Особі Христа. Рожевий плащ символізував глибоку любов, завдяки якій, з глибокою терпеливістю зніс так великі терпіння. Оздоблений в такі шати Цар Слави крокував оточений незлічимою кількістю ангелів. Кожного, хто в той день прийняв Пресвяте Таїнство, пригортав з чулістю Своім раменом зі словами: "Ось Я з вами по всі дні аж до закінчення світу."

Коли заінтоновано антифону *Elevatis manibus* (піднявши руки) Господь вознісся своєю Божественною міццю, а незлічимо число ангелів товаришувало Йому. В тій хвилі, благословив усіх зібраних знаком хреста кажучи: "Мир Мій даю вам, мир Мій залишаю вам". Тим благословенням Господь усім, хто з глибокою побожністю святкує день Його Вознесіння, влив Свій Божий мир такої міці, що вже ніколи його не розсіє жодний неспокій. Завжди буде три-вати в їх серцях слід того глибокого миру. Так як іскра вогню тліє під попелом.

Про приготування до свята Вознесіння Господнього

Готуючись до урочистості Вознесіння Господнього свята Гертруда привітала святі Рани Ісусові 5466 (с. Матильда "*Liber gratiae specialis*" пояснює, що число -5466 – кількість ран завданих Ісусові під час бичування) раз такими словами: "Слава Тобі наймиліша, найсолодша, найласкавіша, найшляхетніша, царствена, найвеличнша, ясніюча і переповнена миром Трійце, за ружані Рани мого Улюбленого єдиного Нареченого". Коли так молилась, побачила Ісуса, Його обличчя було прекрасніше від облич ангелів, а над кожною Його раною побачила квіти ,що світилися золотим блиском. З великою доброзичливістю Господь відповів на її привітання: "Ось в такій ясніючій поставі і в золотистій славі прийду до тебе в годину твоєї смерті, наповнений красою і солодкістю. І такими

оздобами, якими ти прикрасила Мої рани солодкістю своїх молитов, Я прикрию усі плями твоїх гріхів і занедбань. І вчиню це всім, хто з подібною горливістю віддасть честь усім Моїм Ранам цією, чи іншою молитвою."

Октава Воскресіння Господнього

Восьмого дня після Воскресіння в Євангелії читається як Господь дихнув на апостолів і дав їм Духа Святого. Свята Гертруда благала Господа, щоб і її обдарував Своїм солодким Духом. Ісус їй відповів: "Якщо прагнеш отримати Духа Святого мусиш, спочатку, як Мої учні, доторкнутись Мого боку і рук". Вона зрозуміла, що коли хтось хоче отримати Духа Святого, нехай доторкнеться Боку Ісусового. Тобто, нехай з вдячністю розважить в своєму серці велику любов Божого Серця. Це завдяки цій великій любові призначив Він нас від віку своїми дітьми спадкоємцями царства Божого. А також, не дивлячись на нашу негідність, неустанно випереджує нас невичерпними благодаттями не зважаючи на нашу невдячність.

Доторкнутись Рук Господніх, тобто заглибитись з вдячністю над життям Ісуса на протязі тридцяти трьох років. Над тим, що чинив для нашого відкуплення на протязі всього життя, а особливо в час муки і смерті. Розваживши все це свята Гертруда з великою вдячністю пожертвувала Ісусові своє серце на все, що сподобається Божій волі в єдності з тією любов'ю з якою Він сказав: "Як Мене послав Отець, так і Я вас посилаю". Так, щоб людина не прагнула нічого поза Божою волею. Також щоб людина з готовністю прийняла все що Господь для неї допустить.

Якщо хтось буде мати в своєму серці такий намір, то напевно отримає Духа Святого з тим самим почуттям з яким Його отримали апостоли, коли дихнув на них Син Божий. Дихнув Ісус і на Гертруду, і дав їй Духа Святого кажучи: "Візьміть Духа Святого, кому відпустите гріхи будуть їм відпущені". Здивована вона запитала: "Господи, як то може бути, адже ця міць дана лише священникам"? В чийй справі розсудиш що не має вини, того з певністю визнаю невинним. А в чийй справі побачиш вину, той і переді Мною стане винним, тому, що Я сам буду говорити твоїми устами. "Твоя доброта о Господи уже не раз переконувала мене в цім дарі. Але, що означає відновлення цього дару в мені"? Ісус відповів: "Коли хтось висвячений на диякона, а потім на священника, не втрачає через це дияконства, але дякуючи священству, отримує вищу гідність. Тож коли відновлюю якийсь дар в душі, тим глибше буде він в ній утверджений, дякуючи цьому зросте благодать в душі".

Велика П'ятниця

У Велику П'ятницю, свята Гертруда запрагнула винагородити своєму Улюбленому за всі страждання і в пориві серця запитала: "Навчи мене, єдина надіє і єдине спасіння моєї душі, чим я могла б Тобі винагородити за Твоє велике терпіння, переповнене гіркотою заради мого спасіння?" Ісус відповів: "Якщо хтось, підкориться чужій думці відмовившись від своєї, відплатить Мені таким чином за Мою неволю, коли то на зорі я був спійманий, ув'язнений і дуже скривджений, заради

спасіння людства. Хто ж з покорю визнає себе за грішника, винагородить Мені за суд, на якому о першій годині Я був оскаржений фальшивими свідками і осуджений на смерть. Хто стримає свої почуття від того, що приносить задоволення, віддячить Мені за бичування, яке Я терпів о третій годині. Хто підкориться суворим настоятелям, полегшить тим Моє терпіння від тернового вінця. Якщо ображений, перший з покорю витягне руку до примирення, допоможе Мені у несінні хреста. Якщо хтось схилить себе до вчинків милосердя, що перевищують його можливості, винагородить Мені за болуче розп'яття о шостій годині. Хто відверне ближнього від гріха, віддячить Мені за Мою смерть. Коли хтось зневажений відповість на те з покорю, то як би Мене з Хреста зняв. А хто ставить ближнього вище себе, винагороджує Мені тим за мій похорон."

Великий Четвер

У Великий Четвер св. Гертруда глибоко зосередилась над стражданнями Господа. Побачила Його в такому стані, в якому Він був в день перед смертю. Весь день Він був сповнений глибокою тривогою смерті. Будучи відвічною мудрістю Бога Отця, Він знав наперед усе, що мав витерпіти. Тому увесь день тривожився і страждав, що змінювався на Обличчі з таким терпінням, наче кожної хвилини переживав гіркоту смерті. Свята Гертруда відчула це в серці, викликало воно в ній таке глибоке співчуття, що колиб мала тисячі сердець, усе віддала б Ісусові. В тій же хвилині відчула, як її серце почало битись з великою силою. Раз, з прагненням та любов'ю, переповнене благословенням, то знову – зі смертельною мукою. Від цього пережиття вона цілковито ослабла. Ісус промовив до неї: "З тією самою любов'ю, з якою в день моєї муки витерпів гіркоту муки і смерті для спасіння людства, тепер, коли уже не підлягаю смерті, зніс усе в твоєму серці, адже багато разів воно було наскрізь прошите співчуттям до Мого страждання. Через те співчуття, яким з'єдналася сьогодні зі Мною, даю тобі плід Мого терпіння і смерті на помноження твого вічного щастя. Даю тобі таку благодать, що кожного разу, коли хтось буде адорувати дерево хреста, котре служило Мені як знаряддя муки, твоя душа відчує те саме глибоке співчуття, яке ти виявила Мені сьогодні. Додам ще й те, що в кожній справі, з якою звернешся до Мене, будеш вислухана."

Кожного разу, коли прийдеш до Мене з наміром молитви, подай Мені Моє Серце, яке часто даю тобі, як знак нашої взаємної єдності, щоб Я з нього Міг обдарувати всіх тих, за кого просиш. Вчини це, з тією любов'ю, з якою Я прийняв це людське серце для спасіння людини, і з якою давав тобі його, як особливий привілей приязні." Свята запитала Господа: "Скажи, Коханий Спасителю, яким ім'ям Ти кликав Отця, коли моливсь в агонії?" Господь відповів: "Часто взивав Його тим іменем: О Повнота Моєї Істоти!"

Під час святої Меси перед Причастям, тихо молячись, Свята Гертруда побачила Господа, що лежав цілковито обезсилений, наче віддавав останній подих. Його вигляд викликав таке глибоке співчуття, що мало не втратила свідомість. І ось побачила, як священник підніс Його Тіло, і підтримував Того, Ким сам був підтриманий, і який Сам усе підтримує словом Своєї Міці. Дивлячись на Господа, свята зрозуміла, що Він відкрив її душі Своє велике прагнення, з'єднатися в Причасті з

улюбленою душею. Свята зрозуміла, що кожного разу, коли хтось з побожністю вдивляється в Пресвяту Хостію, в якій сакраментально укрите Пресвяте Тіло Господа Ісуса, кожного разу примножує свої заслуги в небі. І в майбутньому огляданні Обличчя Господа отримає стільки особливої радості, скільки раз на землі споглядав з побожністю і прагненням на Тіло Христа, чи лише прагнув побачити, але якісь перешкоди йому не дозволили цього зробити.

Велика середа

В Велику Середу, в часі Святої Літургії співано антифону: "Перед Іменем Господа нехай зігнеться кожне коліно істот небесних і земних і підземних, бо Господь став послухним аж до смерті-смерті ж, хресної". Почувши ці слова, свята Гертруда в гарячому пориві серця впала на коліна, щоб віддати честь Пресвятому Імені Господа Ісуса, з наміром винагородження за всі свої занедбання, яких допустилась, не віддаючи належної пошани Господу. А коли зрозуміла, що це подобається Господу, вдруге впала на коліна винагороджуючи за всі занедбання яких допустились коли-небудь святі, які уже зібрались в небі навколо Господа. В тій же хвилі усі святі з великою вдячністю почали возвеличувати Господа за те, що влив в її серце таке прагнення і молились за неї. Втретє, впала на коліна з наміром винагородження за всі занедбання в пошані Господа, якого допустилась вся Церква. Почувши це Син Божий з радістю та ласкавістю віддав їй плід усіх побожних практик, які отримав в жертві від усієї Церкви. Четвертий раз, свята преклонила коліна, щоб винагородити за всі занедбання, яких допустились ті, що тепер у вогні пекла. Тоді Син Божий став перед Богом Отцем кажучи: "Отче, Ти переказав Мені увесь суд, тому Я, міццю Мого справедливого і правдивого вироку, покарав їх на вічні муки. Тому, винагородження учинене Моєю Вибраною, приймаю з такою незвичайною ласкавістю, що відплати за неї розум людини не в стані досягнути. Нехай же буде відкладена на час коли її душа буде готова прийняти вічне щастя."

Про користь, яка випливає з муки Господньої

В час посту, свята Гертруда, розважаючи страждання Господа, пожертвувала своє тіло і душу, щоб знести і виконати все, що Ісусові сподобається допустити для неї. Господь прийняв її прагнення з невимовною вдячністю. Захоплена Божим натхненням, в щирому пориві душі, вона почала вітати окремі частини тіла Господа, які були піддані страшним тортурам в часі муки хресної заради нашого спасіння. Кожного разу, як поклонялась якійсь Рані, з неї виходив струмінь Божого світла і освітлював її душу. Те світло, влило в її душу ту невинність, яку Ісус вислужив для Церкви через терпіння кожної частини тіла. Коли її душа була цілковито розпромінена світлом, що випливало з частин Тіла Господа, і оздоблена досконалою невинністю, свята звернулась до Ісуса: "Господи навчи мене тепер, як завдяки отриманій невинності, я могла б возвеличити Твої Святі Терпіння?" Господь відповів: "Розважай часто в своєму серці, з вдячністю і співчуттям, що Я, твій Творець і Господь, витерпів, під час гарячої і довгої молитви в глибокій агонії. Коли з великої тривоги, прагнення і любові окропив кривавим потом обличчя землі. Довір Мені всі твої вчинки і всіх тих хто дорогий

тобі, життя всіх тих хто пов'язаний з тобою в якийсь спосіб. Все довір в єдності з тією любов'ю, з якою я промовив до Отця: "Отче не моя, а лише твоя воля нехай станеться." Так власне прийми кожне щастя і нещастя. З тією самою любов'ю, з якою Я посилаю те все для твого спасіння. Щастя прийми з тією вдячністю, з якою Я кохаючи тебе дав тобі його, знаючи твою слабкість. Щоб ти навчилась з надією в душі очікувати вічного щастя. Труднощі прийми з тією любов'ю, з якою Я тобі їх допускаю через батьківську вірність щоб ти отримала нагороду вічну." З вдячністю свята Гертруда постановила протягом всього тижня молитись молитву *Salve delicata membra*, в якій вітала рани Господа. Вона відчула, що Ісуса та молитва потішила, тому і ми наслідуймо її щоб отримати благодать.

Певного разу, в часі Святої Служби Божої, в Євангелії читались слова: "Ти опентаний злим духом". Свята Гертруда, болюче вражена тими словами зневаги скерованими до її Спасителя не хотіла, щоб Він слухав те звинувачення. В найщирішому пориві душі, вона почала говорити власні чулі слова: "Будь прославлений живий клейноте Божественної шляхетності. Будь прославлений нев'янучий квіте людської гідності, коханий Ісусе. Ти є моїм правдивим, найвижчим і єдиним спасінням." Ісус нахилився до неї з глибокою чулістю і промовив: "Я є твоїм Сотворителем, Відкупителем і Любов'ю. Серед мук смерті, ціною мого щастя, шукав тебе. "Почувши ці слова усі святі почали благословляти Господа за надзвичайну Вожу щедрість до її душі. А Господь продовжив: "Якщо хтось, у відповідь на зневаги сказані на Мене, винагородить Мені з такою горливістю, з якою ти це щойно вчинила, тому Я під час останнього суворого суду, перед обличчям смерті, коли злі духи будуть його оскаржувати, виявлю йому те співчуття, яке тобі виявив і потішу його тими словами, якими тебе потішив". Тому, стараймося з усього серця і душі звертатися до Господа чулими словами, особливо в тій хвилі, коли почуємо злі слова сказані проти Нього. А якщо не можемо цього вчинити з подібним запалом, віддаймо Йому хоча б волю і прагнення, любити тим жаром, яким переповнене все створіння по відношенню до Бога. Віруймо, що Він, в своїй невимовно щедрій доброті, не погордить скромними дарами своїх убогих, але прийме їх охоче згідно багатства свого милосердя і відплатить значно щедріше, ніж нам те належить.

Хресна дорога зі святою Гертрудою

Стояння 1. Суд Пилата

Господь повчав святу: "Прославляй Мене через Моє Серце, за повну спокою покору через яку Непорочна Діва Марія все більше ставала гідною, щоб Мене прийняти. Зажди нехай взірцем тобі буде Моя покора, адже Я, суддя живих і померлих, о першій годині дня покійно став перед судом малодушної людини для спасіння роду людського".

Стояння 2. Ісус бере хрест

Прославляй Мене за те горливе прагнення Марії, яке притягнуло мене, сина Божого, з лона Найвижчого Отця до її дівочого лона. Вона наслідувала мене в гарячому прагненні спасіння роду

людського, коли жорстоко бичуваний, тернем коронований, о третій годині дня з великою покорою і терпеливістю взяв ганебний хрест на мої струждені і закривавлені рамена.

Стояння 3. Ісус падає вперше

Випробування тілесні чи духовні являються правдивим знаком Божого вибрання і являються наче зашлюбинами душі з Господом. Вдивляючись в біль Ісуса свята Гертруда попросила: "Мій Господи, навчи мене, як мені віддати честь Твоєму пресвятому стражданню". Господь відповів: "Часто розважай в серці з вдячністю і співчуттям ту тривогу, з якою я твій Творець, молився гаряче і довго, затоплений в агонії під тягарем страждання, прагнення і любові скропив обличчя землі кривавим потом. Довір мені всі твої вчинки і всі справи тих, хто близький тобі єднаючись з тією глибокою покорою, з якою Я сказав: "Отче, не Моя, але Твоя нехай буде воля".

Стояння 4. Страждальна Мати

Вдивляючись в обличчя Пресвятої Діви свята Гертруда промовила: "Прославляю і возвеличую Тебе Матінко кохана, найдостойніша дарохранительнице Духа Святого, через найсолодше серце Ісуса Христа улюбленого Сина Бога Отця і Твого. Прошу, приходь нам з допомогою у всіх потребах, а особливо в годину смерті так як була з Ісусом, в Його годину".

Стояння 5. Симон з Киренії

В Велику П'ятницю свята Гертруда в часі святої Меси почувала такі слова: "Спішу до тебе з таким великим прагненням, що ледве Себе стримую. Згромадив в моєму лоні все, що доконалось сьогодні у всій церкві на пам'ять про Моє страждання через думки, слова і вчинки, щоб таємницю цієї благодаті влити тобі до серця в Таїнстві Мого Тіла для твого вічного спасіння. І пам'ятай, що коли хтось підпорядковується сварливим настоятелям, чинить Мою тернову корону легшою. А якщо той хто ображений перший витягує руку до поєднання, допомагає мені нести важкий хрест.

Стояння 6. Свята Вероніка

Вдивляючись в обличчя Ісуса вона побачила, як під час бичування два кати били Пресвяте Обличчя Господа. Один бив терновими гілками, а другий бичем з вузлами. Пресвяте обличчя набрало так жалісного вигляду, що вся її істота переповнилась глибоким співчуттям. Та частина Його обличчя, яку били тернем була змасакрована так, що і око було поранене, все обличчя синє і опухле від ударів бича.

Стояння 7. Ісус падає вдруге

Розважаючи страждання Господа свята молилась: "Господи Ісусе Христе, Сину Бога Живого дай мені благодать всією моєю істотою прагнути лише Тебе, з глибокою тугою шукати Тебе, кожний Твій солодкий подих ловити, щоб душа моя відпочивала в Тобі, бо лише Ти є правдивим щастям. Випиши Ісусе повен милосердя Твої рани в серці моїм кров'ю Твоєю дорогоцінною, щоб могла в них прочитати біль Твій і любов Твою. Пам'ять ран Твоїх нехай триває в глибині мого серця, щоб біль Твоєї муки відгукнувся у ньому і пломінь Твоєї любові запалав в мені. Справ щоб всяке ство-

ріння втратило для мене свою вартість і лише Ти був насолодою душі моєї".

Стояння 8. Ісус зустрічає плачучих жінок

Розважаючи над словами: "...щоб вилікувати зламані серця" свята Гертруда зрозуміла, що Син Божий, будучи посланим Отцем, щоб вилікувати зламані серця, досвідчує своїх вибраних якись терпінням. Часом, воно походить з зовні, в такий спосіб Господь залишає за собою можливість вилікувати. Та коли Ісус відвідає таку душу, не лікує її з того терпіння, яке зламало їй серце, тому що воно мало шкідливе, але uzдоровлює те, що погубити може душу.

Стояння 9. Ісус падає в третє

Вдивляючись в страждання Ісуса під тягарем хреста свята молилась: "Ти, що через свій святий хрест відкупив світ Господи вислухай нас. Вітаю Твої святі Рани з глибокою пошаною і від імені усього людства, поклоняюся і цілую Рани Твоєї святої любові".

Стояння 10. З Ісуса знімають одяг

Якщо одна кохаюча душа з усього серця звернеться до Господа всією силою своєї волі, щоб винагородити Йому, якщо буде могли, за кожну провину, яка приносить шкоду Його пошані; і якщо така душа розпромінюється під час молитви наче факел, стараючись сподобатись Господу, то може Його перепросити до такої глибини, що Він пробачає гріхи усього світу. Що підтверджують слова "Аж до дна вихилила келих", таким чином суворість справедливості перемінюється в певне лагідності милосердя.

Стояння 11. Ісуса прибивають до хреста

Розважаючи страждання Ісуса коли його прибивали до хреста свята Гертруда молилась: "Ісусе в Ранах святих стіп Твоїх складаю весь гній гріхів і марноту світських утіх. В Рані лівої святої Руки Твоєї ховаюсь як ластівка в ущелині скали, щоб відпочив дух мій. З Рани в правій Твоїй святій Руці прагну взяти все, що мені бракує до досконалості в чеснотах. Дякую Господи, що через святу муку Свою Ти вчинив мене гідною тішитись святою присутністю Твоєю.

Стояння 12. Ісус помирає на хресті

Прославляй Мене за надію, завдяки якій небесна Діва завжди прагнула Моєї слави доброю волею та чистим наміром. Її серце єдналось з моїм, коли Я висів на високім дереві хреста. В глибокій муці конання з усіх сил Я бажав відкуплення людства. Це прагнення вирвало з Моєї душі крик: "Прагну!".

Якщо б було потрібно то згодився б витерпіти ще важчі страждання і страшніші муки погоджуючись на все для спасіння людини.

Прославляй Мене за взаємну гарячу любов Мого Божественного Серця і Серця Непорочної Діви Марії. Любов, яка в Дівочому лоні так лагідно поєднала і нерозривно пов'язала досконалість Божества з людською натурою. Матінка Моя наслідувала Мене-Життя живих, коли Я о годині дев'ятій з великою любов'ю піддався гіркій муці конання на хресті для відкуплення людей.

Стояння 13. Тіло Ісусу знімають з хреста

Прославляй мене за стійку віру, завдяки якій Пресвята Діва єдина тривала непорушною вірою після Моєї смерті. В тій хвилі апостоли втекли і всі стратили надію. Лише Вона наслідувала Мене в глибокій вірності, яку зберіг я і по смерті, коли тіло було зняте з хреста. Любов до людини повела Мене на дно пекла, звідки вирвав її всемогутньою рукою Мого милосердя і відвів до радості раю.

Стояння 14. Ісуса покладено у гріб

Величай Мене за прославлену витривалість, з якою моя найсолодша Матінка тривала аж до кінця в добрих вчинках і чеснотах. Наслідувала мене, котрий звершив справу відкуплення з великою докладністю. Адже тоді, коли досягнув правдиве визволення людини через страшну смерть. Дозволив покласти моє Тіло в гробі згідно людського звичаю. Я хотів довести, що в справі спасіння людини для Мене не було нічого малого і погордженого, Я нічого не відкинув.

Про душу, якій завдяки молитві св. Гертруди допомогло заступництво Церкви

В присутності с. Гертруди певній особі повідомлено про смерть близької людини. Та особа дуже засмутилась, а св. Гертруду огорнуло глибоке співчуття і вона почала щиро молитись за померлого. Господь відкрив їй, що то завдяки Божому Провидінню, ця звістка дійшла до згадуваної особи в присутності монахині. Свята запитала: "Господи, але Ти міг дати мені благодать молитви за померлого без цього зворушення?" Господь відповів: "Особливу радість знаходжу в хвилинах, коли людина з глибини серця керована прагненням добра, робить добрий вчинок". Коли монахиня довго молилась за померлого, побачила його душу у вигляді величезної роздутої ропухи, чорної як вугілля, яка дуже страждала. Не було біля неї жодного ката, але кожна частина тіла мучилась тяжко через провини, яких допустилась. Св. Гертруда запитала: "Ах Господи чи з огляду на мене, Ти не міг би змилосердитись над цією душею?" Господь відповів: "Не тільки над ним, але з любові до тебе, помилую мільон інших душ. Чи хочеш, щоб Я простив йому всі провини і звільнив від усіх мук?" "Але може це було б не згідне з Твоєю справедливістю?" Ісус відповів: "Досконало буде згідне, якщо попросиш мене про те з глибокою довірою. Я, знаючи майбутнє, приготував цю душу в часі конання, через добре прагнення". Монахиня молилась: "Ісусе, спасіння душ, зроби це згідно Твого великого Милосердя, завдяки Твоїй доброті, довіряю безмежно Твоєму милосердю!" Як тільки промовила ті слова, душа того чоловіка набрала вигляду людини і на його чорну шкіру було одягнено білий одяг. А його душа була звільнена з усіх мук. Однак монахиня зрозуміла, що чорна шкіра теж мусить бути очищена аж набере білості снігу і стане гідна тішитись присутністю Бога. Очищення то сталося так, як очищається якась річ від іржи ударом залізного прута. Окрім того, через призвичаєння до гріха, душа його з великим трудом поверталася до білизни. Господь відкрив їй, що душа людини, яка померла обтяжена важкими гріхами, не отримує допомоги через посередництво Церк-

ви, аж очиститься хоч трошки завдяки Божому Милосердю і зніме тягар вин, які унеможливають її участь у посередництві Церкви.

Молитва церкви сходить в кожній хвилині на душі, які очищаються, як спасенна роса чи солодкий напій. Св. Гертруда запитала: "Навчи мене Ісусе, через яку жертву можна отримати Твоє милосердя, щоб звільнити душу від окрутного тягара, який є перешкодою для отримання полегшення". "Жодне людське зусилля не можуть принести такій душі допомогу, а лише сила глибокого співчуття і любов, які ти відчула в тій годині. А як людина не може нічого мати сама з себе, якщо Я їй того не дам, так і не може отримати підтримки після смерті, якщо завдяки особливій благодаті не заслужить на те за життя. Але знай, що таке велике страждання може бути полегшене завдяки молитві та жертві вірних приятелів, які мають намір допомоги. Раніше чи пізніше така душа буде звільнена залежить від горливості та побожності її приятелів та від того, які заслуги дана душа мала за життя". Душа, за яку тут мова, відчувши полегшення, що сходило на неї з молитви, простягла свої руки до Бога і просила, щоб вислухав її з тією любов'ю, з якою Сам зійшовши з Неба прийняв смерть, і тією мірою відплатив всім, хто молився за неї, коли вони самі будуть в потребі. Господь, на знак того, що вислухав прохання, взяв з рук душі одну драхму і відклав, щоб в годину відплати воздати тим, які заносили молитви.

Стриманість Моїх святих очей

В першу неділю Великого посту св. Гертруда почувалась не достатньо приготованою, щоб прийняти Тіло Господа, з покірним серцем просила Ісуса, щоб уділив їй тієї благодаті, яка впливала з Його найсвятішого посту, під час якого сорок днів і ночей умиртворював Своє найсвятіше Тіло на землі для нашого спасіння. Щоб винагородити браки її посту, який змушена була перервати через хворобу, що мучила її тіло. В своєму серці вона побачила як на її прохання Син Божий миттєво піднявся і з радісним обличчям похилився навколішки з глибокою пошаною перед Богом Отцем . І промовив: "Я Твій єдиний Син співодвічний і співістотний Тобі. В моїй недослідимій мудросі знаю слабкість, що виникає з людської природи краще ніж вона чи хтось з людей . Тому маю глибоке милосердя і жертвую Тобі, Отче Святий -як винагородження за всі її недосконалість- найдосконалішу стриманість Моїх святих уст, винагороджуючи і доповнюючи все те чим згрішила або занедбала через непотрібні розмови. Жертвую тобі також, справедливий Отче стриманість Моїх святих вух за всі помилки її вух. Стриманість Моїх святих очей за всі провини, яких допустилась через необачне споглядання, та стриманість Моїх рук і ніг за всі гріхи яких допустилась в справах та рухах. Жертвую також твоєму маєстатові коханий Отче, моє Божественне Серце за всі недоліки, яких допустилась в думках словах, прагненнях чи бажаннях.

В ту ж мить вона побачила, що душа її стоїть перед Обличчям Бога Отця покрита білою і червоною шатою чудесно оздоблена як дитина знатного роду . Біла шата означала невинність, котрою була покрита завдяки відреченням душі Ісуса. Червона-труд тих відречень, Оздобина шаті, були знаками безлічі вчинків різних частин тіла, через які Христос здобув для нас вічне спасіння. Гос-

подь поставив перед св. Гертрудою три страви- три Його перемоги про які читаємо в Євангелії Мт.4,1-11. Повинна вона була спожити їх як ліки на три вади якими найчастіше грішить рід людський.

Згода на невластиві приємності, погодження зі злом і похитю. Спочатку та славна перемога Господа Ісуса коли диявол підсунув Йому приємність їжі кажучи: " Скажи щоб це каміння стало хлібом" Ісус відповів: " Не самим хлібом живе людина..."

Св. Гертруда повинна була прийняти ці слова як ліки на всі гріхи поповнені через шукання людських приємностей та, щоб давало сили протистояти всім спокусам на майбутнє.

Тобто якщо хтось бореться з якоюсь спокусою приємності, то чим більше піддається її атакам , тим слабшим стає опір. Тому кожен може жертвувати Богу Отцю ту перемогу Його Сина, щоб отримати оздоровлення з усіх гріхів яких допустився. знаходячи людську чи тілесну приємність в якомусь створінні Благаючи про силу протистояти таким спокусам в майбутньому.

Друга перемога Ісуса була дана її душі як ліки пробачення всіх гріхів яких допустилася через погодження на зло та силу до протистояння таким спокусам на майбутнє. Ту перемогу також може кожен жертвувати Богу Отцю щоб були оздоровлені всі його думки, слова і вчинки якими зранив своє сумління та щоб випросити силу до подолання всіх спокус на майбутнє.

Завдяки третій перемозі Ісуса душа може отримати оздоровлення від усіх гріхів яких допустилась через хтивне прагнення того чим не володіє, а дуже хотіла б мати. та силу протистояти кожній пожадливості.

Кожна людина має обов'язок просити про ці благодаті.

Під час Свято Служби Божої, свята Гертруда уважно слухала слова 2 Кор 6,1-10, щоб серед чеснот про які говорить святий Павло вибрати якусь до наслідування.

Вона звернулась до Господа:" Навчи мене коханий Приятелю якою з цих чеснот могла б тобі наймиліше служити?" Адже не можу достатньо зусилля вложити до всіх відразу. Господь відповів:" Зверни увагу, що серед тих чеснот є слова " через Духа Святого" , а так як Дух Святий, це добра воля, намагайся перед усім мати добру волю . Тоді зможеш досягнути блиску всіх чеснот і особливий в них зріст , сама воля приносить більше користі ніж чесноти отримані через вчинки. Хто має волю скеровану на те щоб якнайгорливіше прославляти Мене, возносити подяку, кохати Мене, співчувати Мені і працювати над кожною чеснотою досконало. того без сумніву щедро нагороджу в Моїй щедрості.

Св. Матильда з Магдебургу «Струмись Божого світла»

В давнину, в часі Великого Посту, існував звичай вивішувати в костьолах перед вітварем або ж перед хором постову хустку чи заслону, на знак жалоби і покути.

Хустка була на половину чорна, а на половину біла. З північної сторони святині хустка була чорна. То був символ довгої темряви в Старому Завіті. На ньому були вишиті зеленим кольором біблійні сцени. Тому, що хоч Старий Завіт був затемнений численними гріхами, то все ж, були люди

які не опоганили себе гріхами, але знаходились в темряві через приписи Старого Права. Вишиті на хустці образи відкривали величезну провину і низькість, яка розгнівила великого Бога так, що хоч врятував Ной і його родину, але потопом знищив весь тогочасний світ.

З південної сторони святині, хустка була досконалої білизни. Вона була символом чистої прозорі невинності Марії. Саме завдяки святій Діві в майбутньому людство переможе всяке терпіння.

Образи на хустці зображали:

- птахів, що Ной з арки випускав;
- невірних і хтивих людей, що лише власної потіхи на цій землі шукають;
- білу голубку з зеленою гілкою в дзьобі, вона невинна до арки вернулась, не хотіла житись падаллю.

По довжині хустки, там де сходились дві половини, було золотом обшито і оздоблено шляхетним камінням.

То був символ шляхетного дерева, яке Тіло нашого Господа носило, коли то брами неба перекопано і так розбито молотами, що засува Адама в кінці з неї випала.

Обидва малюнки створювали красивий хрест. На тім хресті був білий агнець жертвний оздоблений золотом і дорогоцінним камінням. Був то символ Нового заповіту, Виконався він тоді, коли невинний Агнець Божий прийняв з Любові окрутну смерть на високім дереві хреста.

Тому мертва хустка посту разом з мертвим Агнцем впала в хвилі муки нашого Господа, щоб на тому самому місці адорувати живого Агнця Божого.

Св. Гертруда за душі в чистилищі

Певного разу св. Гертруда пожертвувала молитви за душі в чистилищі. І запитала Ісуса чи подобається Йому така молитва. На те Христос відповів: "Хто молитвами своїми душі з чистилища визволяє, той як би Мене Самого з неволі викупляє. У відповідному часі винагороджу йому цей вчинок згідно з всемогутнім милосердям Моїм. Св. Гертруда запитала: "Господи мій, як Твоє непорочне тіло, в якому ніколи не було ані сліду бунту, може змушувати Тебе до співчуття нам в так різних наших спротивах". Господь відповів: "Подумай, адже Апостол говорив про Мене "Мусів уподібнитись під кожним поглядом до братів, аби стати милосердним". І додає: "Один погляд очей моєї вибраної, котрим прошиває моє серце, та безмежна довіра, яку повинна покладати в Мені, що я справді можу, знаю і хочу їй вірно допомагати у всьому. Така довіра має таку силу над моєю любов'ю, що не можу залишити людини, яка її має.

Св. Гертруда спитала на те: "Мій Господи, якщо довіра є таким великим добром, а ніхто не може її мати без Твоєї благодаті, що має робити той, хто її не має? Ісус відповів їй: "Кожен може боротись зі своєю малодушністю згідно з свідoctвом Письма. Хоч і не з усього серця, то устами можеш промовляти до Мене слова Іова: "Хоч би утопився в чистилищі Ти мене звідти звільниш" або "хоч би Ти мене убив, буду мати довір'я до Тебе".

Тоді св. Гертруда почала просити: "Скоро Твоя безмежна доброта схиляється до вислухання моїх недостойних прохань, в єдності з любов'ю і прагненням усього Твого створіння благаю Твій Маєстат, щоб для мене пробачив такий кількості грішників, що живуть на дорозі згуби, не дивлячись як довго і де живуть, – скільком душам в чистилищі Ти сьогодні пробачив. Нехай повернуться до джерела Твоєї благодаті, ті, яким захочеш дати плоди моєї молитви". Господь ласкаво прийняв її прохання і запевнив святу в тому.

Про Внебовзяття Пресвятої Діви Марії

Коли наближалось солодке Внебовзяття непорочної Діви Марії, свята Гертруда знову була дуже хворою і не могла, згідно зі своїм звичаєм привітати Марію молитвою "Радуйся Марійо..." стільки раз, скільки років Матінка Божа прожила на землі. Але, будучи вірною своїй побожності намагалась досягнути цього числа ділячи речення на три частини." Радуйся Марійо благодаті повна — Господь з Тобою. Коли пожертвувала Марії цю молитву з усіма іншими, які заносила за різні особи, з'явилась їй Пресвята Діва невимовної краси покрита зеленим плащем, на якому деінде блищали золоті квіти, що нагадували листочки конюшини. Вона сказала: "Поглянь скільки слів молитви вимовила кожна з сестер, від імені яких ти молишся. Стільки пожертвували квітів, щоб Мене оздобити. Кожна квітка виблискує більше чи менше в залежності від того, на скільки та чи інша сестра вклала серце в молитву. Я ж, поверну відблиск тих квітів тим душам, які Мене так пошанували, щоб через те могли подобатися Моєму Синові та всьому Двору небесному."

З захопленням і благоговінням свята Гертруда розважала, як Матінка Божа сплативши борг тіла, ввійшла до Божого Царства. Серце святої вслуховувалось в спів ангелів та апостолів, що прославляли Марію за особливі привілеї Її гідності. В тій хвили, Преславна Діва, переповнена незвичайною солодкістю, наче залишила своє тіло, а Син взяв Її в Свої наймиліші рамена. А пізніше, захоплена красою таємниці, яку Господь їй відкривав, побачила, як благословенна Діва танцюючим кроком входила до неба. Весь двір небесний був зворушений красою Її Вознесіння, що жодна людина не в стані описати. Здавалось, що входить Вона, до саду так прекрасного, що перевищувало людське зрозуміння, переповненого квітів усякого гатунку. Пелюстки усіх квітів, щоб прийняти цю єдину Царицю, почали світити розкішним блиском, і виливати пресолодкий запах і пре чарівну мелодію, здавалось, що всі музиканти світу разом заспівали чудовий гімн. Благословенна Діва переповнена радістю незвичайного щастя почала прославляти Господа співаючи: "Величає душа Моя Господа ..." Бог Отець, наче покорений досконалою красою Діви, поблагословив Церкву кажучи: "Не будуть більше говорити про Тебе покинута..." На спів: "Вітай шляхетна..." благословенна Діва з великою пошаною була посаджена на трон слави по правиці Сина. Всі мешканці неба оточивши її трон прославляли її славне життя співаючи: "Благословенна Ти Маріє ..."

Святі апостоли Петро і Павло

В преславне свято царствених апостолів Петра і Павла, підчас ранкової молитви, співано

слова" Якщо Мене кохаєш...". Свята Гертруда запитала Ісуса, які овечки вона могла б пасти, щоб в такий спосіб виявити Йому найглибшу любов. Ісус відповів: "Паси Мені п'ять Моїх вибраних і улюблених овечок. Паси твоє серце роздумами про справи Божі. Твої уста – спасеними розмовами. Твої очі – святим читанням. Твої вуха – корисними порадами, а твої руки – постійною працею. Кожного разу, коли будеш виконувати одне з цих завдань, Я завжди прийму твою працю, як вираз найглибшої любові." Свята Гертруда зрозуміла, що розважання справ Божих в серці – це все про що можна розважати на Божу славу, для особистої користі духовної та спасіння ближнього. Подібно спасенні розмови і свята лектура означає все на що можна дивитись з користю для душі: малюнок розп'ятого Ісуса, потреби терплячих чи приклад справедливих. Зрозуміла, що корисними порадами можна згідно з Божим уподобанням наситити свої вуха, приймаючи нагани з терпеливістю. Що до постійної праці рук, то подумала, що не можна її виконувати під час читання, але Господь приймає за працю саме зусилля читання, чи його прагнення, чи тримання книги в руках чи якісь інше подібне зусилля.

В часі святої Служби Божої прославляла святого Петра за його особливі привілеї, а особливо за те, що був гідний почути слова: "Що зв'яжеш...". Побачила його в належній йому славі Папи був одягнений в шати священника. Витягнувши руку, уділив їй благословіння, для доповнення в її душі кожної спасенної справи, яка коли небуть виконалась в якійсь душі завдяки владі уділеній йому тими словами. Коли підходила, щоб прийняти Пресвяте Таїнство тремтіла на згадку про власну негідність. Побачила, як наблизились до неї два славні апостоли, один з ліва, а другий з права, і провадили її з великою пошаною. А коли наблизилась до столу Господнього, Син Божий встав, пригорнув її і сказав: "Ось, цими самими раменами, в які тебе приймаю, пригорнув тебе до Себе. Волів, однак, вчинити це за посередництвом Моїх апостолів, щоб зросла твоя побожність до них. Свята згадала, що забула вшанувати святого апостола Павла перед його святом, якимось актом особливої побожності. Тому попросила Господа, щоб Він направив її занедбаня. Після прийнятого сакраменту занурена в глибокій молитві, побачила себе на троні поряд з Господом, наче царівна з царем, а два апостоли стояли перед ними на колінах, наче воїни що приймають нагороду від свого Пана і пані. Зрозуміла, що заслуги святих зростають завдяки силі Пресвятого Причастя. Здивувалась, адже апостоли могли здобути достатньо заслуг за життя, складаючи цю Пресвяту Жертву. Ісус зробив їй таке пояснення. Хоч для царівни достатнім гонором є те, що її пошлюбив цар, то однак, відчуває велику думу і радість на весіллі своєї дочки. Подібно і всі святі тішаються разом з душею, яка з побожністю приймає Пресвятий Сакрамент.

Свята Гертруда про Воскресіння Господнє

В преславну ніч Воскресіння Господнього, найпрекрасніших зі свят, свята Гертруда особливо ретельно віддавалась молитві і з'явився їй Господь, в славі Божого маєстату, в красі не смертельності. Вона упала Йому до стіп віддаючи Йому честь. В захопленні вона сказала: "Ти найпрекрасніший з Наречених, оздобо і славо ангелів, вибрав собі за наречену останню з усіх Твоїх створінь. Я

з глибини моєї душі прагну лише Твоєї слави і возвеличення. Твоїх приятелів вважаю за найближчих мені. Прошу Тебе Господи, щоб на честь Твого найчудовнішого Воскресіння, Ти звільнив від кари душі всіх тих хто Тобі особливо дорогий. А я за те жертвую Тобі, в єдності з Твоєю невинною мукою, всі страждання мого серця і тіла, які несла в часі моїх постійних хвороб".

З найглибшою ніжністю Ісус показав її очам натовп душ звільнених від кари. "Усіх кого бачиш, віддаю тобі як шлюбний дар, адже на завжди буде записано в небі, що були звільнені завдяки твоїй молитві і буде це сталою причиною твоєї слави перед усіма Моїми святими" – відповів їй Ісус. "А яке ж число тих душ?" – запитала свята. Господь відповів: "Їх кількість знає лише Моя Божественна Мудрість". Свята зрозуміла що душі за які просила, хоч звільнені від кар, ще недопущені до слави неба. Пожертвувала Божій Любові все своє єство, готова витерпіти в своєму серці і тілі усе, чого Господь запрогне, благаючи Ісуса, щоб допустив усі ті душі до повноти щастя. Спаситель прийняв її прохання з такою прихильністю, що в тій же хвилині усі осягли незвичайну красу неба. По певному часі, свята Гертруда, похиливши коліна перед хрестом молилась, а її серце і бік проникав гострий біль. Ісус переказав їй біль тим душам, щоб збільшити їх радість кажучи: "Цей дар побожної відданості, який пожертвувала Мені Моя наречена з глибокою любов'ю, даю вам, для зросту вашого щастя. Ви старайтесь їй віддячитись з належною пошаною, жертвуючи їй дар ваших молитов.

Свята Гертруда про Вербну Неділю

В свято Пальмової Неділі свята Гертруда переповнена особливо солодкою радістю Божої присутності запитала Господа: "Навчи мене, Коханий, з чим я маю вийти Тобі на зустріч, щоб гідно зустріти Господа Бога мого, мого Улюбленого, який йде на муку заради мого спасіння?"

Господь відповів: "Приведи Мені ослика, якого я міг би осідлати, натовп який з радістю виїшов мені на зустріч, а також, натовп який піде за Мною прославляючи мене, і той, який, буде Мені служити.

Тож спочатку, приведеш Мені Ослика: визнай з глибокою скрухою, що часто ти як ослик, не була покірна і не зважала на те, що з любові до Тебе, невпинно чинив для твого спасіння. Через таке занедбання ти втратила Мій погідний спокій. Кожного разу, коли Я тішився, знаходячи в тобі духовну радість, справедливість змушувала Мене очищати тебе через внутрішні та зовнішні досвідчення. Тож і Я, вимушений був, в певний спосіб, терпіти в тобі, адже незглибима любов Моєї доброти схилила Мене до глибокого співчуття Тобі у всіх труднощах. Коли приведеш Мені такого Ослика, дозволиш мені сісти вигідно.

По-друге, приведеш Мені натовп, який з радістю вийде Мене привітати: приймай Мене з пошаною яка належить Мені від усього світу, в єдності з тією любов'ю, з якою Я – Творець і Господь усього, прибув сьогодні до Єрусалиму для спасіння усього світу, і на винагородження за всіх, хто коли-небудь не відповів мені на цю благодать гідною подякою, любов'ю і служінням.

По-третє, приведи Мені натовп, який буде Мені служити прославляючи Мене. Вчиниш це

визнаючи, що ніколи не старалася у властивий спосіб наслідувати приклад мого найдосконалішого життя. Жертвуй Мені прагнення такої любові, що якби могла побудити всіх людей до наслідування Мого життя і муки, дуже охоче працювала б над тим з усіх сил на Мою славу. Прости також, щоб дано тобі було через правдиву покору, терпеливість і любов – наслідувати Мене з горливим прагненням. Власне це – покора терпеливість і любов – найбільше коштували Мені в часі Моєї муки.

По-четверте, приведи Мені натовп, який йшов за Мною, щоб Мені служити, вчини це визнаючи, що ніколи мені не служила з належною вірністю і не завжди стояла обіч Мене, в обороні правди і справедливості. Обіцяй, з гарячим прагненням, що в майбутньому, будеш боронити правди і справедливості словами і вчинками, у всьому, що Мені до вподоби, і будеш хотіти тривати в такому прагненні постійно на Мою славу. Якщо хтось, від імені всього світу, пожертвує себе на ці чотири способи, то може мати впевненість, що прийду до нього з такою ласкавою добротою, що отримає через те плід вічного спасіння.

Після Процесії свята Гертруда, почувалась дуже ослабленою. Одна з сестер помітила це і запропонувала їй підкріпитись. Вона, спочатку відмовилась від їжі, прагнучи вислухати, як то було в традиції, опис Муки Господньої. Однак, запитала Господа як їй поступити. Господь їй відповів: "Підкріпись, улюблена, в єдності з тією любов'ю, з якою Я, кохаючи тебе, скоштував на хресті вина заправленого миром і жовчою, але не хотів пити. Коли вона з вдячністю прихилила до того свою волю, Господь показав їй Своє серце кажучи: "Ось в келиху пам'яті про слова "коли скоштував, не хотів пити", показую тобі те прагнення, яке Мене тоді стримало, щоб не пив, але щоб його зберіг для тебе. Ти пий відважно, адже Я досвідчений Лікар, спробував його і приготував так, щоб було найспасенніше для тебе. Подано Мені вино заправлене миром і жовчою для того, щоб я швидше помер. Я ж, прагнув багато витерпіти заради людини, власне це, Мене стримало від пиття. Ти, однак, під натхненням тієї самої любові, вчини протилежне: прийми все, що необхідне і корисне, щоб через те, довше могла тривати в служінні Мені.

Нехай цей, поданий Мені келих, схилить тебе до роздумів над трьома таємницями: Вино змішане з миром і жовчою. Старайся у всьому мати потрібний намір: по-перше, щоб все чинила з радістю в душі для моєї слави-це є символом вина. По-друге, щоб всяке полегшення приймала з тією думкою, що дякуючи ньому зможеш довше терпіти з любові до Мене – це є значення мирра, яке береже від зіпсуття і нищення. По-третє, щоб з любові до Мене, була готова так довго як Мені сподобається, бути позбавленою радості Моєї наймилішої присутності, яку відчувається в небі. А перебувати в цій долині сліз-це і є ознака жовчі.

Кожного разу, коли приймеш якусь допомогу, чи полегшення з таким наміром, Я прийму його так, як приятель, приймає від приятеля келих нектару, випиваючи за нього келих гіркоти.

Свята Гертруда про час посту

Певного разу свята Гертруда розважала над важливістю посту. Побачила Ісуса, що сидів на троні своєї слави. Біля Його стіп сидів Іван Євангелист і писав. Святу зацікавило що він пише. Ісус

пояснив: "Апостол докладно занотовує кожний дар прославлення, яке склала мені ваша спільнота, розпочинаючи великий піст з понеділка, а також за весь піст. Після смерті, згідно зі словами, що Отець, весь суд Мені доручив, вірно віддам кожному доброю мірою за кожний труд піднятий для виконання добрих вчинків. Також до того додаю повною мірою плід Моєї спасенної муки і смерті, через що, кожний людський дар і кожне зусилля буде надзвичайно ушляхетнене. Запроваджу кожному монахию до Отця з цією книгою, щоб Він всемогутністю Своєї доброти додав "міру щедрю..." За прославлення, що до Мене занесли в часі переслідування, яке досвідчують діти цього світу сьогодні. Я завжди залишаюся вірним і не можу занедбати винагороди Моїм добродіям. Я вірніший ніж цар Давид, який хоч усе життя не забував відплачувати своїм добродіям, всеж, при наближенні часу його смерті, довірив царство своєму сину Соломону мовлячи: "Синам Барзилая з Гілеади вияви ласкавість..." Адже завжди, важливіше нам добродійство виявлене у нещасті, ніж у щасті. Тому і Я, більше тішуся вірністю виявленою Мені сьогодні, коли світ щоразу більше ображає мене гріхами.

Євангелист пишучи, раз писав чорні літери, а іншим разом червоні або золоті. Чорними літерами записувались справи виконані за звичкою. Літери, написані червоним кольором, були виконані з особливою любов'ю памятаючи про муку Господа, з наміром винагородження за гріхи Церкви. Чорний колір окреслював також намір, який спричинявся до спасіння даної особи. Золотий колір говорив, що вчинок було виконано тільки для слави Божої в єднанні зі стражданням Ісуса і для спасіння світу. Якщо хтось зрікається своєї заслуги, нагороди і благодаті лише щоб віддати Господу найповнішу і цілковиту славу-,то це і є чисте золото. Хоч всі згадані вище вчинки отримують від Господа щедрю нагороду, все ж ті, що виконані лише для Божої слави. мають більшу вартість і більшу заслугу, окрім того, приносять людині нескінченно більший ступінь вічного щастя.

Окрім тих кольорів побачила також вільні місця. Свята запитала Ісуса яке значення мають вони?

В часі посту маєте звичай всі свої прагнення і молитви виконувати в єдності з моїм стражданням, Я повелів докладно записувати всі думки і слова якими Мені служите. Вільні місця це справи і вчинки які повинні були б виконані з думкою про мою муку, але цього не має в звичаї. "А в який спосіб я могла б їх доповнити коханий Господи?" Ісус відповів: "Важливо щоб все, що ви чините в часі постів, чувань та інших справ, які зобов'язує Статут, все єднали з Моєю святою мукою. Кожного разу коли смиряєте в собі зір, слух, мову чи щось інше, завжди жертвуйте все в єдності з тією любов'ю, з якою Я опанував всі свої змисли в часі Мого святого Страждання. Адже Я міг одним поглядом зупинити Моїх противників, одним словом перемогти Моїх оскаржувачів, але був "як ягня, що на заріз ведуть", опустивши покійно голову, з очима спрямованими в землю, "не відкрив уст Моїх", щоб сказати хоч одне виправдання на всю неправду якою Мене оскаржено."

Почувши ці слова свята Гертруда попросила: "Ах, найдорожчий Учителю, навчи мене хоча б однієї особливої практики, яку я могла б виконувати на згадку про Твоє святе страждання. "Господь відповів: "Молись з піднятими руками, показуючи Богу Отцю образ Моєї святої муки, винагороджуючи за гріхи всієї Церкви, єднаючись з тією любов'ю з якою Я дозволив розтягнути Себе на Хресті." "Якщо хтось захоче так молитись, відповіла свята, то мусить шукати укритих місць, адже

не має такого звичаю. "На те Ісус відповів: "Сам пошук укритих закутків заради Мене, вже Мені милий і прикрашає згадану практику б, як дорогоцінний рубін на браслеті. Якщо ж хтось запровадить такий звичай, щоб усі могли явно молитись з піднятими руками ,то виявить цим Мені таку пошану, яку виявляють царю, урочисто впроваджуючи його на трон".

Свята Гертруда побачила також, що до кожного записаного наміру чи молитви, записано також ім'я особи яка своїм прикладом заохотила інших до дії. Виявлялась через те ясно надмірна щедрість Божої доброти, яка з радістю прагне двічі винагородити те, що людина в своїй людській обмеженості старається Йому щиро жертвувати.